

„Ježiš Kristus je ten istý včera, dnes a až na veky.“

(Židom 13:8)

OBEŽNÍK

SEPTEMBER 1983

Volanie k prebudeniu

„LEBO SLOVO BOŽIE JE ŽIVÉ A ÚČINNÉ A OSTREJŠIE AKO KAŽDÝ MEČ OSTRÝ NA OBE STRANY, A PRENIKAJÚCE AŽ DO ROZDELENIA DUŠE A DUCHA, KLBOV A ŠPIKOV A JE SUDCOM ZÁMEROV A MYŠLIENOK SRDCA. A NIETO STVORENIA, KTORÉ BY SA PRED NÍM MOHLO SKRYŤ, NIE, VŠETKO LEŽÍ ODHALENÉ A ODKRYTÉ PRED OČAMI TOHO, KTORÉMU SA BUDEME ZODPOVEDAŤ.“ (ŽIDOM 4:12-14, PODĽA NEM. PREKLADU)

Už mnohé roky smieme počuť pravé SLOVO BOŽIE. Je nám v tomto čase oznámená celá rada BOŽIA, všetky učenia, áno, všetky proroctvá pre tento úsek spásnych dejín. BOH ku nám nehovoril v podobenstvách, v ktorých sú ešte skryté tajomstvá, ale skrze čisté a jasné SLOVO. S istotou môžeme povedať, že skrze zvesť konečného času nám bolo zvestované prapôvodné SLOVO BOŽIE. Čo ale vykonalo?

V EV. MATÚŠA 13 sa MAJSTER pýtal svojich učeníkov: „ČI STE POROZUMELI TOMUTO VŠETKÉMU?“ Oni mu odpovedali: „ÁNO.“ My by sme dnes určite odpovedali rovnako. Ale skutočne sme všetkému, čo PÁN v tomto čase hovoril, porozumeli? Prijali sme JEHO SLOVO do seba? Preniklo až do nášho srdca? Nechali sme sa vo všetkom napraviť a opraviť? Odmietli sme všetky naše nebiblické učenia a vlastné názory a dali sme BOHU za pravdu? Mohlo v nás SLOVO prejavíť svoj BOŽÍ účinok? Skutočne je nám všetko jasné? Môžeme skutočne s dobrým svedomím pred PÁNOM odpovedať „Áno!“? A súhlasí naše „Áno!“ s realitou?

Prečo je teda CIRKEV v takom úbohom stave? Odkiaľ prichádzajú všetky rozdielne názory, výklady a porozumenia? SLOVO BOŽIE je ostrejšie ako akýkoľvek na obe strany ostrý meč, ktorý preniká skrz naskrz – tak prečo nevidíme jeho účinky? Nie je možné dávať vinu SLOVU, ktoré nám bolo kázané, problém spočíva v tom, že sme ho zmiešali.

O tomto zmiešaní hovorí brat Branham podrobnejšie v oboch kázaniach *Kázané Slovo je originálne semeno*. Nasledujúce, tučným písmom tlačené citáty, pochádzajú z týchto kázaní, ktoré by si mal každý prečítať a vziať k srdcu. V 2. časti na strane 49 hovorí:

„Teraz niečo prečítam, a chcel by som, aby ste veľmi pozorne počúvali. Toto mi bolo dané, keď DUCH hovoril: Vezmi plniace pero.“

Je zrejmé, že to, čo brat Branham vykladal, obdržal skrze priamu inšpiráciu a zjavenie DUCHA. Lekcia oboch týchto kázaní spočíva v tom, že podľa BOŽIEHO zákona prináša každé semeno v prirodzenom i v duchovnom podľa svojho druhu. To sa týka aj SLOVA BOŽIEHO, pretože aj to je semenom a nesie v sebe BOŽÍ život.

„V tom leží tajomstvo: SLOVO a myseľ KRISTOVA je v Neveste. Nevesta vďaka tomu vie, čo chce ON skrze SVOJE SLOVO konať, a ona to koná v JEHO mene. Ona má to TAK HOVORÍ PÁN.“

Tým TAK HOVORÍ PÁN nie je myslené to, čo hovoria ľudia, ale originálne SLOVO BOŽIE, ktoré musí byť do nás vložené ako to prapôvodné semeno. JEŽIŠ KRISTUS je SLOVO, ktoré sa stalo telom, ON je pšeničným zrnom, ktoré bolo vložené do zeme, ktoré zomrelo a znova povstalo – CIRKEV je JEHO telom, ide po rovnakej ceste, ktorá vedie skrze umieranie k novému životu. Tak ako bol skrze DUCHA splodený ON, musíme byť skrze DUCHA splodení aj my. JEHO splodeniu predchádzalo zvestovanie zaslúbenia zo SLOVA. SLOVO bolo semeno. Nášmu duchovnému splodeniu muselo takisto predchádzať zvestovanie zaslúbeného SLOVA, pretože len semeno môže DUCH priviesť k novému životu. Tak to bolo s VYKUPITELOM, a tak je to aj s vykúpenými.

Po vyvolaní musíme teraz čeliť tej najväčšej úlohe všetkých čias, skutočnej výzve hodiny, a musíme sa úplne zriecť všetkého, čo nie je z BOHA, JEHO SLOVA, čo neprichádza z JEHO DUCHA, aby BOH mohol s nami niečo konať. Predtým, ako sa zaslúbenia môžu stať skutočnosťou, musíme splniť podmienky, ktoré BOH kladie. **Už viac nemôžeme žiť v náboženskom zdanlivom svete a snívať o určitých veciach, ktoré má BOH učiť v budúcnosti, ale sa musíme prebudiť a BOHA úpenlivo prosiť o pomoc.**

Nechceme zapierať žiadne požehnania a prežitia, ktoré sú BIBLICKÉ, a ktoré sme prežili. S vďačnosťou hľadáme späť na minulé roky, pretože

poznávame, že BOH mal s nami mnoho námahy. Teraz sa však jedná o to, aby sa narodili skutočné pravé deti BOŽIE. BOŽIE semeno vzíde podľa svojho druhu. Na minulosť sa vzťahuje nasledujúci biblický verš z proroka IZAIÁŠA:

„AKO TEHOTNÁ ŽENA, KTORÁ SA BLÍŽI K PÔRODU, ŽE SA ZVÍJA A KRIČÍ VO SVOJICH BOLESTIACH, TAKÍ SME BOLI PRED TVOJOU TVÁROU, Ó, PANE – OD TEBA SA TO STALO: TEHOTNELI SME, ZVÍJALI SME SA, A KEĎ SME PORODILI, BOL TO VIETOR...“ (IZAIÁŠ 26:17–18 PODĽA NEM. PREKLADU)

Ako často sme mali mocné zhromaždenia a BIBLICKÉ hodiny, v ktorých sme v bolestiach duše zápasili a mysleli si „Teraz sa niečo zrodilo.“ Ale, ako sme neskôr zistili, všetko ostalo pri starom. Toto sa stalo pod PÁNOVÝM vedením. Ľud BOŽÍ má poznať, že pravé deti BOŽIE sa môžu narodiť až potom, keď bolo do tela CIRKVI vložené čisté semeno.

„Chcel by som to zdôrazniť. Semeno KRISTOVO **musí, musí, musí** vzísť skrze JEHO telo, nie skrze denomináciu, ale skrze znovuzrodené semeno SLOVA. Viete už, čo to je? Semeno KRISTOVO. Ako vzíde moje semeno? Skrze telo. Ako vzíde semeno jablone? Skrze telo. Semeno vzíde vždy skrze telo a telom KRISTOVÝM je CIRKEV. Sedí to? Skrze znovuzrodenie plodí Sám Seba v tele.“

Toto je pramocná BOŽIA skutočnosť. KRISTUS reprodukuje Sám Seba skrze CIRKEV. On do nej vkladá semeno SVOJHO SLOVA. Z nej sa narodí synovia a dcéry. Tu sa jedná o viac ako o opakovanie citátov a známych BIBLICKÝCH miest, tu sa jedná o to, aby každý stál BOHU k dispozícii tak, aby BOH mohol vykonať SVOJE zámery.

„Telo pokračuje v diele a vykonáva to, čo mu hlava prikazuje... Vidíte teraz, prečo tak starostlivo dbám o to, **aký druh semena som do tela vsadil?** Už skoro padne dážd', a tým myslím pravý dážd'. A musí existovať semeno, na ktoré môže padnúť. Dúfam, že to ešte zažijem. Rozumiete tomu teraz? Bude to živé SLOVO, tak ako to bolo na počiatku – to vyslovené SLOVO BOŽIE – a bude mať JEHO silu, pretože je to ON, kto vo SVOJOM vlastnom tele pôsobí SVOJIM vlastným spôsobom. Hľadte na zaslúbenia, ktoré BOH tomuto telu dal.“

Tieto myšlienky musia byť silne zdôraznené. Skrze telo, CIRKEV, bude teraz spásny plán BOŽÍ dovedený k záveru. Tak iste, ako že existoval jeden, ktorý starostlivo dbal o to, aby telu priniesol čisté semeno SLOVA, tak isto

musí niekto starostlivo dbať o to, aby bolo toto čisté semeno SLOVA rozsievané. Brat Branham vo svojom čase zvestoval v BOŽOM poverení zvestí hlavne v Jeffersonville v USA. Na misijných cestách v iných krajinách mal hlavne evanjelizačné zhromaždenia. Až po jeho odchode domov bola posledná zvešť, SLOVO BOŽIE, nesené do celého sveta. Volanie k prebudeniu zaznieva.

Teraz stojíme pred veľkou zmenou. Predtým, ako spadne pozdňý dážď a úroda je zožatá, je nezmiešané semeno siate v celom svete. Nezabúdajte: Dážď privedie k životu len to, čo bolo zasiate. Teraz máme nefalšované, večné semeno SLOVA. DUCH padne a premení SLOVO v každom jednotlivcovi, ktorý ho v sebe nesie, na realitu.

Miesto PÍSMÁ: „STE PREDSA ZNOVUZRODENÍ NIE Z PORUŠITELNÉHO SEMENA, ALE Z NEPORUŠITELNÉHO, TOTIŽ SKRZE ŽIVÉ SLOVO BOŽIE ZOSTÁVAJÚCE NA VEKY.“ (1. PETROVA 1:23, PODĽA NEM. PREKLADU) sa stane potvrdenou pravdou.

Nový život nevzniká skrze diskusie o SLOVE alebo zvesti, ale tam, kde je čisté semeno SLOVA v očistenom srdci. U JAKOBA 1:18 stojí: „DOBROVOĽNE NÁS Z LÁSKY SPLODIL SLOVOM PRAVDY, ABY SME BOLI AKOUSI PRVOTINOU JEHO STVORENÍ!“

„SVÄTÝ DUCH toto semeno zavlaží a spôsobí, že ono vzíde. ON je vodou pre toto semeno.“

Tí vyvolaní teraz chápu, o čo sa jedná. Oni sa neradia s telom a krvou, ale sú poslušní BOHU. Veria tomu, čo PÁN hovorí, a sú pripravení prijať semeno SLOVA v celom jeho rozsahu.

„Ak chcete mať CIRKEV, začnite SLOVOM BOŽÍM. Ak chcete život z BOHA, začnite SLOVOM BOŽÍM. Vezmite SLOVO BOŽIE v jeho plnosti, a to v celom rozsahu. Keď je potom plnosť BOŽIA vo vás, tak dážď, ktorý spadne, prinesie presne to, čo vo vašej záhrade je.“

Sejbu sprevádza skorý dážď. Pozdňý dážď padá až pred žatvou. To znamená, že predtým, ako môže pozdňý dážď padnúť, musí byť zasiate SLOVO v celej jeho plnosti. Vieme, že sa jedná o SLOVO určené pre tento čas. Vo všetkých časoch mal BOH SLOVO zasľúbenia, ktoré muselo byť vo viere prijaté predtým, ako sa v určený čas naplnilo.

„Všetci synovia a dcéry BOŽIE sú predurčení. K tomu prečítame BIBLICKÉ miesta. Je to v liste EFEZSKÝM 1:5. Takže sme predurčení. Ako to? KRISTUS je

originálne semeno, a toto semeno BOŽIE bolo skrze predzvedenie BOŽIE predurčené. BOH vedel, že nastane pád do hriechu, a predurčil HO k tomu, aby zaujal naše miesto. Pochopili ste to? Všetci synovia v dcéry BOŽIE sú predurčení... Sú predurčení tak, ako bol ON.“

BOH nás neponechal náhode, ale už pri založení sveta nás v JEŽIŠOVI KRISTOVI vyvolil a predurčil byť deťmi BOŽÍMI. Tak isto, ako sa stalo SLOVO v KRISTOVI, ŽENÍCHOVI, telom, musí sa stať v CIRKVI-NEVESTE SLOVO pre tento čas telom. Skrze vieru v SLOVO zaslúbenia prišiel KRISTUS, čisté, zaslúbené semeno. V týchto posledných dňoch CIRKEV počuje čisté SLOVO BOŽIE. Tak sa zrodí NEVESTA BARÁNKA.

„Vráťte sa najprv k SLOVU a potom zbadáte, ako sa stane zázrak. Je to samotné SLOVO sejby, ktoré prinúti SVÄTÉHO DUCHA konať. Mohol by zvestovateľ, ktorého poslal BOH, veriť len časť PÍSMA? Mohol by nejakú časť z neho zaprieť?“

Tak ako zvestovateľ nesmel v žiadnom prípade do zvesti vložiť ničो vlastného, tak v žiadnom prípade nesmie do nej ničो vlastného vkladať ani ten, kto jej verí. Komu pomôže výrok: *„Posledný zvestovateľ bol prorok SLOVA“*, keď potom všetko hrozne premieša a zanechá len skazonosný zmätok? Skrze mnohé výklady, ktoré ľudia do zvesti konečného času pridali, opäť povstali rôzne smery, ktoré všetky o sebe tvrdia, že majú pravdu. S obľubou sa odvolávajú na kázania, ktoré ešte nie sú preložené, aby tak unikli dokazovaniu.

Nikto, či už káže alebo učí, počúva alebo hovorí s inými, by sa nemal ľahkomyselne odvolávať na brata Branhama, ale odkázať na to, kde sa to, čo tvrdí, dá nájsť a BIBLICKY zaradiť. Väčšina z nich nám túto odpoveď nedá, a to čo je hovorené, väčšinou patrí do úplne iných súvislostí. Preto je všade taký zmätok. Neupevnení, ktorí sami blúdia, vedú iných, či už úmyselne alebo nie, skrze zvláštne učenia a zjavenia do bludu. Veta: *„Tak povedal prorok“* je už obohratá. Len málo poslucháčov si žiaľ uvedomuje, že je predsa nemožné, aby brat Branham povedal toľko protikladov.

Máme k dispozícii mnoho mocných kázaní. Každý ich môže čítať a počuť a ziať si k srdcu tú časť, ktorá sa ho osobne dotýka. Keď to všetci urobíme a spoločne sledujeme, čo DUCH hovorí CIRKVI, tak skončia všetky nezhody a nastane blahoslavená a nebeská harmónia, skutočná jednota medzi

veriacimi. Potom vyslovené SLOVO vykoná, k čomu bolo poslané. Nemôže sa vrátiť späť prázdne.

„Pravý prorok BOŽÍ v posledných dňoch bude zvestovať SLOVO... Predurčení budú počúvať a pripravia sa na odpočítavanie. Kráľovské semeno Abrahámovo verí ako on a napriek všetkému sa pevne drží SLOVA BOŽIEHO, pretože je predurčené.“

Zmiešanie

Nikto nemusí iného poučovať, opravovať, presvedčať alebo ovplyvňovať. Všetci sa musíme postaviť pod BOŽÍ vplyv a ako vyvolaná CIRKEV byť skrze zjavené SLOVO BOŽIE vyučovaní BOHOM samým. V budúcnosti by sa mali na brata Branhama odvolávať len tí, ktorí to, čo povedal, prijímajú v svätej bázni a bez akejkoľvek výnimky a každé SLOVO BOŽIE nechajú stáť tak, ako je napísané. Nie je žiadny dôvod k zvestovanému SLOVU čo i len to najmenešie pridávať.

Teraz čakáme na to najväčšie milostivé navštívenie BOŽIE, na pozdný dážď, na naplnenie mocou z výsosti. Ale pokiaľ sa nachádzame v zmiešanom stave, čakáme márne. Čo má BOH spoločné s výkladmi? Ešte stále sme nepochopili, čo spôsobil prvý výklad v záhrade Eden? Že priniesol smrť? Všade tam, kde sa SLOVO mieša, sa vždy zjavia ľudia ako Kain a duchovná smrť.

V takom stave sa nachádzal Izrael, keď bol na zemi PÁN JEŽIŠ. Odvolávali sa síce na SLOVO BOŽIE, už dávno ho však zbavili sily a kázali ľudské prikázania ako učenia. Preto presne ako Eva podľahli zvodu diabla, toho starého hada. Navonok bol Kain (a jeho semeno) veľmi zbožný, aj on budoval oltár a priniesol obeť podľa svojho uváženia. Izraeliti v čase JEŽIŠA boli tiež zbožnou zmiešaninou. PÁN ich označil ako „HADIE PLEMENO“ a „VRETENICE“. Aj keď boli pozemsky potomstvom Abrahámovým, napriek tomu im JEŽIŠ o ich duchovnom stave povedal: „VY STE Z VÁŠHO OTCA, DIABLA...“ (EV. JÁNA 8:44) Na nich sa vzťahovalo SLOVO z IZAIÁŠA: „DOPÚŠŤALI SA NEVERNOSTI PROTI PÁNOVI, LEBO NAPLODILI CUDZÍCH SYNOV...“

Nikto by si nemal v pýche myslieť: „S tým nemám nič do činenia.“ Všetci sa k tomu musíme pripojiť a uznať, že ešte máme vlastné myšlienky

a presvedčenia a tieto ešte stále miešame so zjaveným SLOVOM. Všetci predsa prichádzame z nejakej organizovanej cirkvi alebo slobodného zboru, v ktorých bolo BOŽIE SLOVO kázané zmiešané s výkladmi a názormi. Preto sme boli najprv výsledkom tohoto zmiešaného kázania. Mali sme tie isté prežitia ako tí, ktorí s nami nevyšli von. Je nám jasné, že sme predtým v žiadnom prípade nemohli byť čistý produkt, pretože čisté semeno BOŽIE vo svojej úplnosti ešte nebolo siate.

Stala sa rovnaká chyba ako pri všetkých predchádzajúcich prebudeniach. Ľudia vzali so sebou staré veci, pridali k nim niečo nové a potom to všetko mocne zamiešali. Nepriateľovi sa do toho, žiaľ, podarilo primiešať a spôsobiť chaos. V žiadnom čase nebolo toľko skazonosných učení a výkladov ako teraz. V žiadnom čase nebolo SLOVO BOŽIE šliapané nohami tak ako teraz. A to všetko sa deje odvolávajúc sa na zvláštnu známosť a zjavenie pre NEVESTU. Všade je zmiešanie! SLOVO BOŽIE, výroky brata Branhamu a vlastné výklady sú podľa vlastného uváženia miešané dohromady a to celé sa potom nazýva „zvest“.

V akej núdzi sa mnohí nachádzajú kvôli zjaveniam, snom, videniam, prorockvám a počutiu hlasov. Kto by dnes ešte položil za niekoho ruku do ohňa? Čo odolá skúške SLOVOM BOŽÍM? Neprežili sme my všetci a aj spolu s ostatnými tie najhorkejšie prežitia?

Nestačí vedieť, čo stojí v BIBLIÍ alebo čo učil brat Branham. Teraz sa jedná o to, veriť každému SLOVU. Až keď bude v CIRKVI PÁNOVEJ panovať poriadok, bude koniec všetkému neporiadku. Každý, kto je vedený DUCHOM BOŽÍM, musí byť v súlade s BOŽÍM SLOVOM. Odteraz viac nemá nikto viac právo zatažovať ostatných zjaveniami, videniami alebo hlasmi, ktoré chce, aby si niekto vypočul. Každý by mal to, o čom si myslí, že to obdržal od PÁNA, priniesť k zodpovedným bratom, aby v modlitbe pred tvárou BOŽOU objasnili, či to skutočne od PÁNA je.

Miera duchovného zmiešania a zmätku je plná, ba až preteká. Teraz sa naplňa to, čo PÁN povedal v JEREMIAŠOVI 23:32:

„HLA, PRÍDEM NA TÝCH, KTORÍ PROROKUJÚ LŽIVÉ SNY, HOVORÍ PÁN, A ROZPRÁVAJÚ ICH A TAK ZVÁDZAJÚ MÔJ ĽUD DO BLUDU SVOJIMI LŽAMI A SVOJÍM CHVASTÚNSTVOM, A JA SOM ICH NEPOSLAL ANI SOM IM NEPRIKÁZAL. ALE ANI POMÔČŤ NEPOMÔŽU TOMUTO ĽUDU, HOVORÍ PÁN.“

Až doteraz sa nič z toho, čo bolo oznámené, nenaplnilo. Ale aj tak ešte existujú ľudia, ktorí potom, čo sa niekde niečo stane, dodatočne tvrdia, že im PÁN dopredu všetko zjavil a oni to už vedeli. Niektoré úprimné BOŽIE deti sa na základe takýchto tvrdení často pýtali, prečo niektorí vždy niečo obdržia a oni nie. Ak by odteraz hovorili len tí, ku ktorým PÁN skutočne hovoril, ktorí skutočne niečo obdržali, tak by zavládlo hrobové ticho, veľké mlčanie!

Kto putuje vo viere, ten nečaká na žiadne náhody, ten si nehovorí sám pre seba: „*Ak niekto to alebo ono urobí alebo povie, ak niekto príde a tak alebo onak sa bude správať, ak sa toto alebo ono stane, tak to bude pre mňa zjavenie alebo vedenie BOŽIE.*“ **To je poverčivosť! Také proroctvá dávajú veštcí! Všetkým týmto zvodným manévrom moci satanovej musí byť učinенý koniec.** Tak ako mal Abrahám SLOVO BOŽIEHO zaslúbenia a vo viere vyšiel, tak je to zo semenom Abrahámovým až do dnešného dňa. Koniec so všetkým veštením! Život viery BOŽIEHO dieťaťa nie je predsa závislý od stavu toho alebo onoho človeka, ale je v ruke BOŽEJ, ktorá nás určila k večnému životu.

Vplyv

Mnohí sú presvedčení o tom, že sú vedení DUCHOM BOŽÍM, ale ak sa pozrieme zblízka, zistíme, že sú ovládaní *duchmi*, majú rozhárané mysle a všade, kam idú, spôsobujú ťažkosti. Ich slová môžu znieť zbožne, ale ich život skladá svedectvo o tom, pod akým vplyvom stoja.

Keď Eva počúvala Satana, vydala sa jeho vplyvu. Keď Adam počúval Evu, ocitol sa pod jej vplyvom, a tak pod vplyvom Satana. Práve tak všetci, ktorí veria výkladom originálneho SLOVA, stoja pod falošným vplyvom. Myslia si, že môžu jesť zo stromu poznania bez toho, aby zomreli. To sa nedá! Každý vlastný výklad SLOVA má v sebe jed toho starého hada. Preto to vážne napomenutie, že žiadne proroctvo PÍSMA nepripúšťa vlastný výklad (2. PETROVA 1:20).

Všetci BOHOM poslaní proroci stáli pod BOŽÍM vplyvom, pretože k nim prišlo SLOVO BOŽIE. Kto verí SLOVU tak, ako ho oni priniesli, stojí pod rovnakou inšpiráciou SVÄTÉHO DUCHA. Mojžiš mal BOŽIE poverenie, bol BOHOM poslaný. Preto stál pod správnym vplyvom a bol vedený BOŽÍM

DUCHOM. Pokiaľ ho ľud počúval a veril jeho slovám, stál pod rovnakým BOŽÍM vplyvom ako Mojžiš.

Pod akým vplyvom stáli Kóre, Dátan, Abiram a 250 ďalších, ktorí pri vzbure proti Mojžišovi zapálili kadidlo pred PÁNOM. Všetci tí, ktorí ich počúvali, stáli pod tým istým diabolským vplyvom a zrútili sa spolu s nimi do zahynutia. BOH SVOJE SLOVO a spôsob SVOJHO konania nemení.

Teraz si musí každý sám položiť otázku, pod akým vplyvom stojí. Nachádzame sa vo všetkom, čo konáme, v závorách SLOVA BOŽIEHO? Koho by mal ľud BOŽÍ počúvať? Tých, ktorých k nim PÁN poslal! V novozákonnej CIRKVI PÁN ustanovil služby, aby boli svätí zdokonaľovaní (EFEZSKÝM 4:11-12). Neexistuje žiadne miesto, ktoré by hovorilo o tom, že by ustanovil apoštolky, učiteľky, prorokyne, evanjelistky alebo pastorky. Presne naopak: Pavol im skrze príkaz PÁNOV ukázal miesto, ktoré im náleží. Mohli by sme si predstaviť, že by bolo v BIBLIÍ napísané: „Počuli ste, čo povedala pani Abrahámová, pani Mojžišová, žena Petrova alebo Jakobova? Ó, mali by ste počuť, čo povedala pani Branhamová alebo sestra tá a tá. To je skutočná prorokynia!“ To by bolo pre nás nemysliteľné, a predsa sa presne v tejto veci dnes previňujeme bez toho, aby sme to pochopili. V TÍTOVI 2 a na iných BIBLICKÝCH miestach je veriacim ženám ukázané čestné miesto s poznámkou: „...ABY SA NERÚHALI SLOVU BOŽIEMU!“ Prečo sa mu dnes rúhajú? Pretože každý svojím vlastným spôsobom filozofuje. Čo majú činiť iní, to vieme, ale my sami nemyslíme na to, aby sme zaujali naše vlastné miesto.

Pán skrze Izaiáša povedal: „POHONIČMI MÔJHO EUDU SÚ DETI, A ŽENY PANUJÚ NAD NÍM. MÔJ EUDE, TÍ, KTORÍ ŤA VODIA, ZVODIA ŤA A POHLCUJÚ CESTU, KTOROU MÁŠ ÍŤ.“ (IZAIÁŠ 3:12)

Prorok Ezechiel skrze DUCHA spoznal, akým spôsobom toto panovanie nastane. PÁN mu prikázal: „A TY, SYNU ČLOVEKA, OBRÁŤ SVOJU TVÁR K DCÉRAM SVOJHO EUDU, KTORÉ SA PODĽA SVOJHO UVÁŽENIA SPRÁVAJÚ AKO PROROKYNE, A PROROKUJ PROTI NIM. A POVIEŠ: TAKTO HOVORÍ PÁN: BEDA ŽENÁM, KTORÉ ZOŠÍVAJÚ ČAROVNÉ OBVÁZKY NA VŠETKY KÍBY RÚK...“ (EZECHIEL 13:17-18, PODĽA NEM. PREKLADU)

Čokoľvek si ony prichystajú sa hodí do každej situácie, či už dopadne tak alebo onak. Ale so SLOVOM BOŽÍM to vôbec nesúhlasí. Kto BOHOM poslaných prorokov skutočne počúval a ich službu spoznal, okamžite sa zbaví každého

cudzieho vplyvu. Skláňam sa pred VŠEMOHÚCIM BOHOM, pretože aj ja som zlyhal a v nerozume som jednal zaužívaným spôsobom. Ako často PÁN skrze kázania brata Branhama, ktoré boli prekladané, mocným spôsobom hovoril, ale my sme po ich vypočutí čakali na hovorenie PÁNA, bez toho, aby sme pochopili, že PÁN predsa ku nám už skrze kázanie hovoril! Namiesto toho, aby sme na prvé miesto postavili BOŽIU zvesť a počúvali, čo DUCH hovorí zborom skrze SLOVO, očakávali sme, že po kázaní má ešte niečo prísť. Po následnom ničivom výsledku sme boli prinútení rešpektovať BIBLICKÉ usporiadanie zboru a správne používanie duchovných darov, ako to bolo vyložené v kázaní *Zborový poriadok*.

Nežijeme niekde počas posledných 2000 rokov novozákonnej CIRKVI, ale v poslednom, prorockom časovom úseku. Preto platí meradlo prorockého SLOVA.

U MICHEÁŠA 7:5-6 PÁN hovorí: „NEVERTE PRIATELOVI, NENADEJTE SA NA VODCU; PRED ŽENOU, KTORÁ LEŽÍ NA TVOJICH PRSIACH, STRÁŽ DVERE SVOJICH ÚST. LEBO SYN ROBÍ POTUPU SVOJMU OTCOVI; DCÉRA POVSTÁVA PROTI SVOJEJ MATERI...” Kde ostalo prikázanie: „CTI SVOJHO OTCA I SVOJU MAŤ“?

My sme si našich otcov ctili, ale sami budeme, pretože to BOH predpovedal, našimi vlastnými synmi opovrhovaní, aby bolo PÍSMO naplnené a BOHU bolo dané za pravdu. Nemali by sme sa tomu čudovať, ale poznať, do akého času sme prišli. Nie vždy máme do činenia s priateľmi a známymi, ale aj so zákernými ľuďmi, ktorí síce hovoria priateľsky, ale v srdci nám kladú pascu.

Ako často sa hovorí: „*Mne môžeš dôverovať!*“ A čo sa stane, keď priateľstvo skončí? Potom sa všetko nehanebne seká hlava-nehlava. Nie je najvyšší čas, aby nám boli otvorené oči a videli sme podlú hru nepriateľa? O našom SPASITELOVI je napísané: „ALE ON, JEŽIŠ, SA IM NEZVERIL, PRETOŽE ON ZNAL VŠETKÝCH...” ON ľudí prezrel, rozpoznal. Aj my musíme poznať, že je len JEDEN, ktorému môžeme povedať všetko, že len JEMU smieme dôverovať, pretože ON sám je náš najvyšší KŇAZ, ktorý nám vo všetkom rozumie (ŽIDOM 2:17).

„KTORÝ VO DŇOCH SVOJHO EUDSKÉHO TELA SO SILNÝM KRIKOM A SO SLZAMI OBEŤOU DONIESOL PROSBY A ÚPENLIVÉ MODLITBY K TOMU, KTORÝ HO MOHOL ZACHRÁNIŤ OD SMRTI, A BOL VYSLYŠANÝ PRE SVOJU BOHABOJNOSŤ.” (ŽIDOM 5:7)

Odtiaľ už viac nepadneme do rúk človeka, ale len do rúk BOŽÍCH, pretože sme satanov vražedný úmysel odhalili. NEVESTA bude mať len čisté SLOVO a čisté skutky DUCHA a neotvorí sa žiadnemu cudziemu vplyvu.

Skazonosné učenia

Učenia o *parúzii*, ktoré v poslednom čase putujú po svete spolu s výrokom, že PÁN JEŽIŠ je od roku 1963 na Zemi, nesúhlasia so zvestou ani s BIBLIOU. Grécke slovo „*parusie*“ označuje príchod KRISTA k poslednému súdu, a tak aj koniec celkových svetových dejín. To sa stane až po tisícročnom kráľovstve. Návrat PÁNOV k vzatiu JEHO NEVESTY nastane tak, ako je to dosvedčené na mnohých BIBLICKÝCH miestach. „TENTO JEŽIŠ, KTORÝ BOL VZATÝ OD VÁS HORE DO NEBA, PRÍDE TAK, AKO STE HO VIDELI ÍŠŤ DO NEBA.“ (SKUTKY 1:11)

JEŽIŠ, ten ukrižovaný, povstal, vystúpil do nebies a od Letníc sa skrze Ducha zjavuje. Zjavil sa v ohnivom stĺpe Pavlovi a tiež bratovi Branhamovi, ale tieto udalosti boli len zjavením PÁNOVÝM, nie JEHO návratom.

Kto verí, že KRISTUS prišiel pri otvorení pečatí a že sa teraz nachádza na Zemi, je posadnutý zvodnými duchmi. Brat Branham kázal o návrate KRISTA len tak, ako to stojí v BIBLI. Aj teória, že sa v roku 1963 skončil čas milosti a nastala polhodina ticha, je bláznivé tvrdenie. Je bláznivou opovážlivosťou počítať polhodinu ako 20 rokov od roka 1963, a tak rátať v rokoch 1983/1984 s úplným koncom. Tieto bláznovstvá musia byť zničené mečom DUCHA – večným SLOVOM BOŽÍM.

Tak ako som na počiatku sedemdesiatych rokov, keď niektorí považovali roky 1973 a 1977 za záverečné, poukázal na to, že prídu a odídu, tak aj dnes vyhlasujem, že aj roky 1983 a 1984 prejdú bez naplnení týchto očakávaní. Som si dosahu tohoto tvrdenia plne vedomý a stojím k dispozícii každej kritike.

BOH nikdy nepripustil, aby čo i len jeden jediný človek mohol mať pravdu. Kto bol poverený, aby vykonal výpočet?

JEŽIŠ SVOJICH učeníkov pokarhal: „NIE JE VAŠOU VECOU ZVEDIEŤ ČASY ALEBO JEDNOTLIVÉ DOBY, KTORÉ SI OTEC ULOŽIL VO SVOJEJ VLASTNEJ MOCI...“ (SKUTKY 1:7)

Aký bol pokorný, keď sa SÁM k tomu pripojil a povedal: „ALE O TOM DNI A O TEJ HODINE NEVIE NIKTO, ANI ANJELI V NEBI ANI SYN, IBA OTEC.“! (EV. MARKA 13:32)
Čo si to ľudia dovoľujú? Netušiacich vedú do bludu a preč od BOŽIEHO SLOVA.

Kto chce pred BOHOM obstať, vyjde von zo všetkého zmätku, umyje sa v kúpeli SLOVA skrz-naskrz a nechá sa pravdou preniknúť a posvätiť. CIRKEV na konci času musí dospieť do úplnej zhody a jednoty v SLOVE a v DUCHU, ako to bolo na počiatku.

„Veriaci SLOVA a DUCHA musia byť jedno. Chápete to? Veriaci, SLOVO a DUCH sú absolútne jedno. Už viac nemyslíte svoje vlastné myšlienky, už viac nepotrebuje svoje vlastné výklady. Nie je to nádherné? Mysel', ktorá bola v KRISTOVI, je vo vás. Mysel' KRISTOVA vo vás uchopí SLOVO, ako to činil ON, pretože ON bol SLOVO. Ak je vo vás myseľ KRISTOVA, ste SLOVOM, ste živým SLOVOM BOŽÍM, reprezentujete Ho tu na zemi tak, že pokračujete v JEHO diele. Tak by to malo s CIRKVOU byť.“

Vo viere hovoríme: „Amen! Tak nech sa stane!“ BOH bdie nad SVOJÍM SLOVOM, ktoré sme prijali, a tam bdie nad nami ako nosičmi BOŽÍCH zasľúbení, aby ich naplnil a potvrdil. BOH poslednýkrát zvoláva SVOJ ľud zmluvy, aby priviedol spásne dejiny k záveru. ON vedie vec SVOJHO ľudu ku cti SVOJHO mena nádherne k záveru. JEMU buď vďaka a klaňanie naveky.

V poverení Božom pôsobiaci

Bro. 